ḿ

MAGVETŐ
Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft.

1086 Budapest, Dankó u. 4–8.
Telefon: (1) 235 5020
E-mail: magveto.kiado@lira.hu
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto

ÜDVÖZLET AZ OLVASÓNAK!

Harmadik alkalommal jelenik meg **A napok iszkolása,** a Magvető Kiadó notesze. 2018-ra is Esterházy Péter-idézeteket gyűjtöttünk útravalóul, most elsősorban az Élet és Irodalomban 2000 és 2016 között megjelent publicisztikákból válogattunk.

Minden mondatban
ott lüktet a szabadság mámora.

Árvai Judit PR és marketing | **Balázs Judit** szerkesztőségi titkár
Bödő Anita PR és marketing | **Dávid Anna** igazgató
Németh Barnabás kereskedelmi vezető | **Orzóy Ágnes** nemzetközi referens
Pintér József művészeti vezető | **Schmal Alexandra** szerkesztő
Szegő János szerkesztő | **Takács Klári** műszaki vezető | **Turi Tímea** főszerkesztő

EGY ROPPANT KÉTSÉGES ELJÁRÁST FOGOK ALKALMAZNI: ŐSZINTE LESZEK.

Nádler István festménye
Forrás: Petőfi Irodalmi Múzeum

Lenni én magyar író lenni alany állítmány bővítmények nép nemzet. Tartozom hazámnak magamnak tanulni örökkön örökké nyelvet szépségest. Szép szeretem. Ismerni minden hajlását kelleni parall. Fogom pofám be tanulok nyelvnek árja alul úr. Tudomásul veszem ez dolgom. Édes Hazám vaze. Erre vagyok tartva patrióta.

Történeteinkben – a magunkéiban és
a másokéiban – ma nem akarunk emberi
történeteket látni; kizárólag használni akarjuk
őket, saját előnyünkre és a másik kárára.
Bár, jut eszembe, ez meg nagyon is emberi.

Tíz másodpercig szótlanul örülni.

(Számolja, egy, kettő, három,

négy, öt, hat, hét,

nyolc, kilenc, tíz, őszintén.)

Örkény, a vátesz. Jó, rendben, vátesz nem.
De időnként mégis olyan, mintha
konkrét életvezetési tanácsokat adna.
Mintha azt mondaná, menjetek békével,
és legyetek értelmesen békétlenek.
Vagy azt mondja, és tényleg mondja:
Élni: nyitott szemmel, írni: csukott szemmel.
Ez talán soha nem volt aktuálisabb vagy
érthetőbb, mint ma. És a csukott szem
nem azt jelenti, hogy nem veszek tudomást
a valóságról, a csukott szem a fantázia,
az álmodozás végtelenségét jelenti,
a valóság kibontandó vagy
megszerzendő végtelenségét.

Ez a saller-koki-dolog sincs rendben. Tegyük át európai országfőkre. Ich war in Brüssel, habe einige Kokis ausgeteilt. Schaller nicht, Angela? Doch, auch das. Vagy hogy az angol királynő, we have been, kisfaszom, to Brussels...
Hallom, valaki ezt a felcsúti futballöltözők stíljéhez hasonlítja. Én a csillaghegyit ismertem volt, nem hinném, hogy az finomabb; de ha csak a hátvédsort nézem (mint a leghatározottabb nyelvezetű csapategységet): a D. Jani nem így beszélt, az Á. Bandi se, az F. Sanyi igen. Hát ez kétharmad, kétharmad nem. [...]

[...] Jut eszembe: diadalmasan azzal zárta egy régebbi cikkét a Magyar Nemzet újságírója, hogy hol kétharmad van, ott kétharmad van. Hi-hi. Szerintem nem tudta, mit írt; mindenesetre nem értek vele egyet: ez, ami van itt nekünk, nem zsarnokság. (Legföljebb annyiban, hogy ezt is, mint régen az igazit, ki kell nevetni. Csak éppen az akkor a minden volt, most meg a kevés. És nem kizárt, hogy a kevés a minden.)

Ha nagypapa volnék, mondanám
az unokámnak (kis onokámnak),
vagy én volnék a dalai láma
(Hamvassal megfejelve, tenném
hozzá az említett paralelban):

a nagy öröm kis
örömökből áll össze.

Mármost helyes-e a hazudozás?
Van ez a Tízparancsolat,
az nem igazán javallja. [...]
De be kell látnunk, nem rossz módszer,
sokaknál bejön, mert lehet ugyan,
hogy a hazug embert hamarabb
utolérik, mint a sánta kutyát,
csak hát a magyar sánta kutyák
(genetikailag) kurva gyorsak.

Mi nincs?

Nincs össznépi ünnep. Nincs az ebből fakadó nemzeti büszkeség. Nincs a büszkeségből fakadó közös öröm. Nincs az ebből fakadó nyugalom, derű, remény. Nincs így megágyazva „a megértés sóvárgó vágyának”. Nincsenek közmegegyezéseink, ezért nincs semmink. [...]

[...] Mi van?

Minden.

Ha ennek még egyszer nekifutnánk...

Nyári időszámítás
avagy köll mán a vitézség

Minden évben ellopnak
tőlünk egy órát.
A múlt héten megint.
Szemét komcsik.

Nincs más választásom, amíg lehet,
azt kell gondolnom, hogy szabad,
demokratikus országban élek
szabadon és demokratikusan
megválasztott politikusokkal. Akik
a nyilvánosság előtt felelősséggel
tartoznak döntéseikért.

SZAVAK KÖZT TELIK

AZ ÉLETEM.

Az a kérdés, hogy szertenézvén,
leljük-e honunkat a hazában.

Sőt, ennél rosszabb vagy jobb a helyzet,
mert hol a bánatban lelhetnénk, ha nem itt,

vagyis a kérdés immár az,
hogy hogyan is leljük

honunkat a hazában.

Anélkül, hogy becsuknánk a szemünket,
ajtóinkat és ablakainkat,
anélkül, hogy megsértődnénk.

Ápoljuk kertjeinket,

ez most nem a túlélés legitim
jelszava, hanem

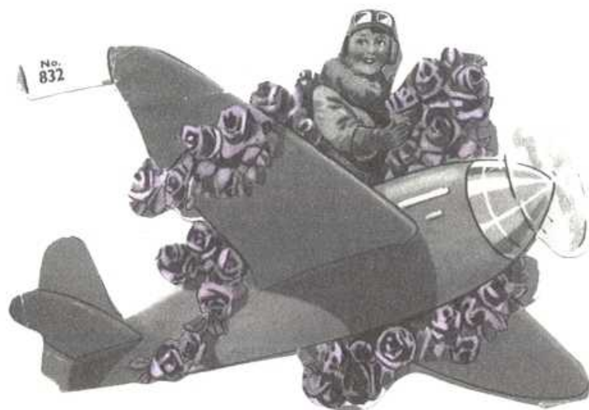
a beletörődésé, a rezignációé, a vereségé.

Akkor is, ha természetesen ápolni kell
kertjeinket, ez a dolgunk, ez a dolog maga.

AHOL NINCS MIT LEGYŐZNI, OTT NINCS MŰVÉSZET, MONDJA CAMUS. VALÓBAN. DE NAGYON ÉSZEN KELL LENNI, HOGY A MŰVÉSZET MIT TEKINTSEN ELLENFÉLNEK.

A nagyapám mellett még a népi írók
nem állhatták kormányzó urunkat
(mint a kukoricagölödint).
Ezért aztán magukat a népi írók
örökösének tudó, Horthy-ügyben
legjobb esetben is csak hallgató kollégáim
figyelmébe: tessék már elolvasni,
miket írt-mondott a korszakról Illyés,
Németh László. Vagy Szabó Zoltán.
Bibóról nem is beszélve.

Azt ujjongva belátom, úgy is, mint
jó magyar, úgy is, mint tornatanár,
hogy ha hamvaimat Kövér László vagy
Szőcs Géza, de Balog, L. Simon, sőt
Fekete is megtenné, csempészgetné
föl s alá a határon, az említésre méltó
kulturális esemény volna, természetesen
MTI-hír. Új-nemzetoid szempontból
a hamvaim, mit mondjak, faszák.

ZENE
(INKÁBB SZAXOFON,
MINT ZONGORA),
TÁNC,
HÖLGYVÁLASZ,
BÜFÉ.

Az ember vagy olvassa, vagy keresi
a könyvet. Mindig van egy könyv,
amelyet keresünk, értsd: nem találunk.
A magyar géniusz, említettem már
másutt, a keresést illetően két királyi utat
tud fölmutatni, a Jelenits Istvánét,
illetve a Cs. Szabó Lászlóét.

Párbeszéd egy olasz múzeum előtt,
avagy a jó:

Van itt sok remekmű, egy Leonardo is,
de mi végigfutunk a termeken, nem nézünk
se jobbra, se balra, hanem ott a végén,
a kisebbik teremben, ott megállunk,
van ott egy Filippo Lippi, csak azt. Jó?

Jó.

Olvasó,

nem leszek vezérlő csillagod,

igazodj el magad e gyönyörű

gazdagságban.

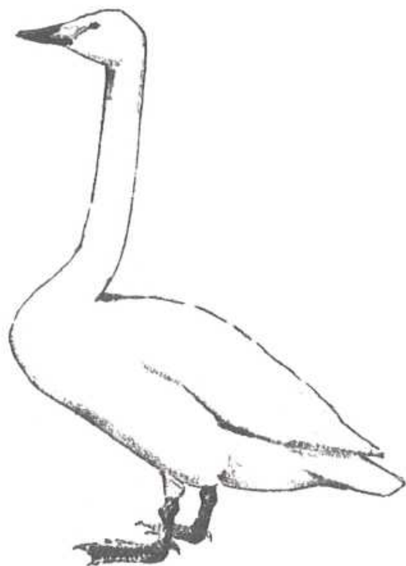
Az Írók Boltja jó könyvesbolt, tehát az olvasóké, de a neve nem hazudik: az íróké is, egy hely, ahol ha nem vagyunk is annyit, amennyit lehetnénk, de lehetünk. Egy lehetséges hely. Nehéz megmondani, mi kell egy lehetséges helyhez. Nem elég akarni, nem elég a pénz sem. (Nevek, címek a szerkesztőségben.) De nem elég ezek hiánya sem. Gondolom, legfőképpen emberek kellenek hozzá: lányok, kik nők s férfiak.

...szereti mondogatni, hogy ő nem igazodik
el a természetben, hogy őt a természet
– nyáron is – hidegen hagyja, nem érdekli,
tehéntermesztés, szokta motyogni bizonyítékul

A rómaifürdői strand legfőbb, úgy is mint esszenciális jellegzetessége – ó, nem az, hogy időről időre római kori köveket találnak a területén, nem is a legendás platánfák, a híresen barátságos környezet, még csak nem is az, hogy nagy, füves terei kiválóan alkalmasak futballozásra, még akkor sem, ha ennek volnának önéletrajzi vonatkozásai, és nem is az idők szavát jelző csúszdaszámnövekedés, nem, a rómaifürdői strand sine qua nonja az, hogy – rómaifürdői, in concreto, hogy ott van velünk szemben.

JÚLIUS: SZÓKERESÉS.

(A kitömött hattyú)

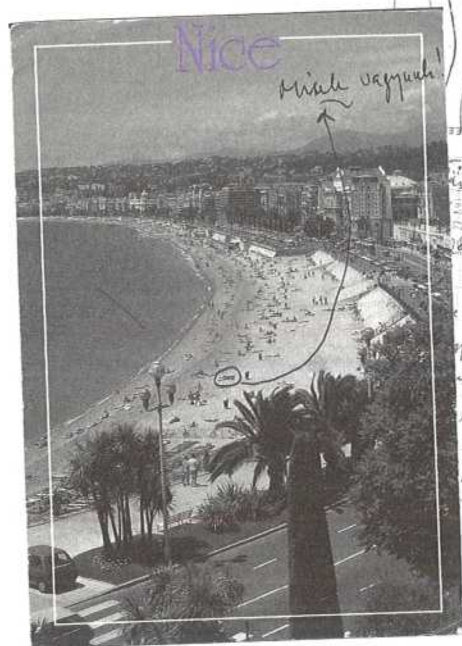

Nézem a régi világbajnokságok meccseit, nézem, mert mutatják. És azon viszont csodálkozom, de legalábbis meglep, hogy mindig minden ugyanúgy történik. Müller fordul, gól, Seeler nem fordul, de gól, Pelé emelése, Garrincha ácsorgása, aztán a Hurst lövése, nem beszélve a Rahnéról. Mindig ugyanúgy. Szeretem újra meg újra elolvasni az Effie Briestet. Azt remélem mindig, hogy most majd nem fog meghalni. Eddig mindig meghalt. Ha vége a vébének, megint újraolvasom...

Nagyon meleg van,
kicsit eluntam magam, megint
abba a csapdába estem, abba
a nevetségességbe, hogy
meg akarok valamit beszélni
– lényegében mindenkivel.
De azért végigszaladok még
a céduláimon.

Molnár Edit (MTI) fotója

Úgy van valóban, ahogy
a költő mondja:
Közép-Európa csak
Közép-Európából érthető,
és közép-európainak lenni
viszont azt jelenti, hogy
nem ismerjük önmagunkat.

Minden a miénk,

ami itt van

Bethlen Miklóstól

a fröccsöntőkig,

Bornemisza Pétertől

a lépcsőházban

tanyázó denevérekig,

Szent Istvántól

a kusza, cirkalmas,

rohadt hazugságainkig.

MOST PEDIG HAJRÁ,
ELŐRE. HÁTRA.
MEG NE MOZDULJATOK.
MOST JÓ. FIAIM.
KURUCOK.

Nemzetállam

A magyar asztaliteniszező-nő,
Póta Georgina, miután győzött
a lengyel Li Qian ellen, majd vereséget
szenvedett a német Wu Jiaduótól,
a román Szűcs Bernadettel játszott.

AZ ÁLLAM NEM
AZT MONDJA, SZERESS
– AZT MÁSVALAKI
MONDJA –,
HANEM AZT, PÉLDÁUL,
HOGY LÉGY LOJÁLIS.

(Egy kék haris)

G-glossza; új műfaj. Nagyon kicsi, nagyon magyar pornográfia; ősi műfaj. Tehát: Most, hogy a magyar konzervatív-keresztény politika és szellemiség alapszava a geci lett, mi, regényírók, esetenként volt piarista diákok, stilárisan és lelkiismereti okokból mi a faszt csináljunk?

Hogy mi a véreres bánat? Hogy a kószáló diák, ha nem tudja hitelt érdemlően bizonyítani, hogy ő iskolaidőben hitelt érdemlően kószál, akkor rendőr viheti erővel vissza az iskolába? Már nincsen kószáló pulyám, de ha volna, akkor addig az a kurva kölök nem mehetne sehová, míg hitelt érdemlően nem tudná hamisítani az aláírásomat, hogy legyen neki igazolása bármikor. Ülnénk együtt, vezetném a kis kezét, soha nem voltunk és leendünk ilyen meghitten egymással. Ahogy újra meg újra kanyargatja az y-okat, el is határozzuk, hogy csakis a Fideszre szavazunk, koszt vasz koszt.

MOLNÁR PIROSKA,

szöveget Molnár Piroskával indítani jóóóó,
beszélhetnék arról, hogy az milyen
torokszorító, ha ő mondja a mondatodat,
végre megtudod, mit írtál, olyat is,
amiről nem tudtál, és mi mindent nem írtál,
pedig erősen remélted, hogy írtad, megtudod,
mi hal meg asztalnál és mi születik

Én nem fogom be pörös számat. Ez tiszta sor. De mi van, ha nem pörös a szám? Ha, mondjuk, csak csókos? Azaz lehet-e most beszélni, beszélni úgy, ahogy szoktunk? Vagy most már „nem olyan időket élünk"? Mi a helyzet, ezt szeretnénk tudni. Mi az ábra, merre hány centi?

Farolunk jobbra, vagy csupán küzdünk a nehézségekkel, melyek európaiak? Az a baj, hogy az nem úgy van, hogy lesz majd egy jel, hogy most már minden jó szándékú ember legyen ám résen, mert baj van. Hanem hirtelen kiderül, hogy már baj van, és/mert nem voltunk résen.

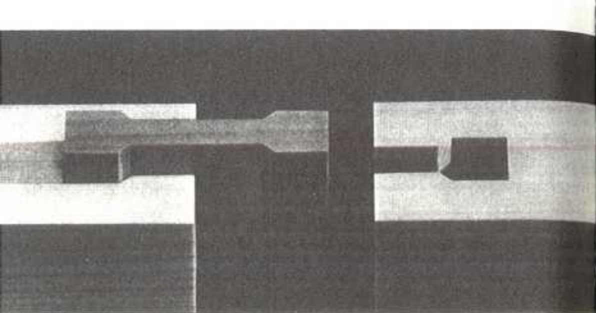
AZ ELŐZETES
VÁRAKOZÁSOKNAK
MEGFELELŐEN
BÉKÉTLENÜL
ÉS NYUGTALANUL
ZAJLIK
AZ ÉLETÜNK.

Tévedések elkerülése végett: vármegye,
ispán, hitvallás, ennek így semmi köze
a tradícióhoz vagy mondjuk a nemzet múltjának
tiszteletéhez, ez csak dagály és fuszekli,
olyan, mint az étlapon a tikmony, miközben
a konyhában a mangalica-levespor az úr.

Urak sincsenek, úrinők sincsenek. A polgárokat egy kezemen meg tudnám számolni. Általános formátlanság hona hazánk.

(HVG)

HOGY KEVÉS VOLNA A HÁROM DIMENZIÓ? MARHASÁG. MINDAZONÁLTAL ESCHER JÓL JÖN. A NAGY MAGRITTE IS. ÉS HA NEM ITT, DE VALAHOL JUSSON ESZÜNKBE BORGES IS, A GONDOLKODÁS ÉRZÉKISÉGE.

A HAZASZERETETNEK
SEM OPTIMÁLIS FORMÁJA
A GYŰLÖLKÖDÉS
VALAMELYIK VÁLTOZATA.
NEM RÉSZLETEZEM, NEM
KONKRETIZÁLOM.

Lehet, hogy rosszul hallottam, de mintha
azt mondta volna a zászlóégető,
hogy nem bízik a rendőrségben, mert
az nem akadályozta meg a zászlóégetést.

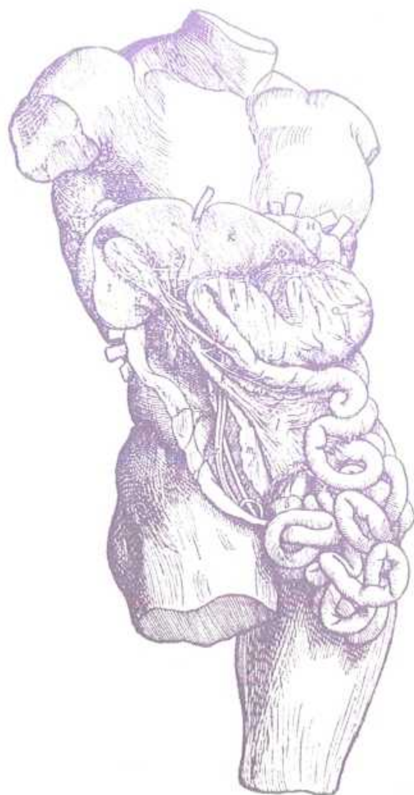
Ez egyszerűen: édes.

Én most vontam meg asszonyomtól
a bizalmat, a cemende már megint szerelmes
valakibe: belém.

JESZ, EGY TÁNC
EZ A CENTRÁLIS
MAGYAR ÉLET!

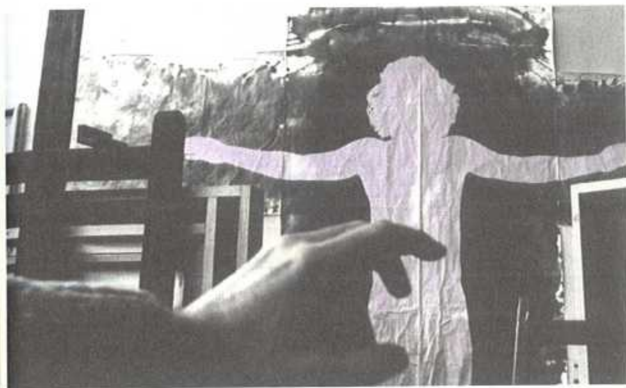
Cégfölirat egy falon 2013-ban:
...lovas és hagyományőrző egyesület – nonprofit kft.

Hogy nagy szavakat használjak, a világ kis dolgokban mutatkozik meg. Amikor barátainkkal egy amúgy sötét téli este végigeszegetjük az étlapot, az azért van rendben, azért szép, nyugodt és gazdag, mert azt mutatja, mintha a világ is rendben volna. A világ, mint látjuk, nem egészen van rendben, de egy ilyen este talán azt is mondja: ne adjuk föl.

Nincs már nagyon sok idő, de egyszer, lehet, mégiscsak megcsinálom. Szép könyv lesz. Úgy fogják fütyülni az utcán, mint a Verdi-slágereket hajdanán. Vagy ellenkezőleg, titokban terjesztenék, örömmel, nehéz szívvel.

Itt volt tehát egyszer csak ez az advent, ám a fentiek miatt ő maga se tudta már, hogy ki fia-borja. Amikor megjelentek a fenyőfák a városban, akkor nyugodott meg kicsinkét. Egy fenyőfa – onnét csak egy ugrás a (sssss, önuralom!) karácsonyfa. A karácsonyfában még van szufla, dörmölődött az advent, és készülődni kezdett. Nincs nem készülődős advent. Van-nincs, ez legyen a csengettyűnk.

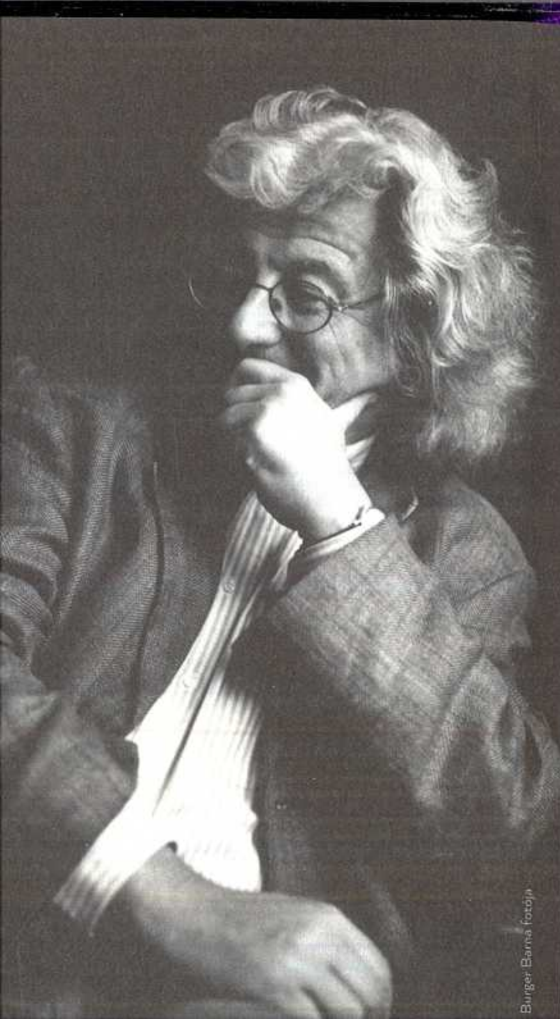

Megöregedett Esti Kornél (contradictio in adjecto), amivel számolt, olvasott erről ezt-azt, tudta, hogy jőni fog, ha jőni kell, nem is nagyon zavarta, eltekintve attól a sok kis szartól, ami egy ideje baszottul zavarta, de avval nem számolt, hogy a barátai is öregszenek, és itt sem azon akadt fönn, hogy látnia kell az idő orv támadását, a sejtek és a sejti összefüggések szívszorítóan banális romlását, hanem –

Érdekes, megfontolandó ajánlat az ország jövőjét illetően, én ezt most nem is glosszáznám meg, meghagyom ezt a higgadt, konzervatív polgári erőknek. Hasznos és természetes volna mondaniuk valamit.

EGYEDÜL NEM
LEHET ÜNNEPELNI.
ÉS ÜNNEP NÉLKÜL
NEM LEHET ÉLNI.

Burger Barna fotója

MÚLIK A SZÉP IDŐ.

(Semmi művészet)

MAGVETŐ
Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft.

www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó **Dávid Anna**

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2017-ben
Felelős vezető **Vadász Katalin** igazgató

Felelős szerkesztő **Turi Tímea**
Tervezőszerkesztő **Farkas Anna** anagraphic.hu
Műszaki vezető **Takács Klári**
Kiadványszám 8847
Arquitecta betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 3591 7

